

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 68.510/1
van 14 januari 2021

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme ‘over de keuring van de binneninstallatie, de niet-aangesloten binneninstallatie, de installatie voor tweedecircuitwater en de privéwaterafvoer’

Op 15 december 2020 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van ministerieel besluit over ‘de keuring van de binneninstallatie, de niet-aangesloten binneninstallatie, de installatie voor tweedecircuitwater en de privéwaterafvoer’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 7 januari 2021. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Chantal BAMPS en Bert THYS, staatsraden, Michel TISON en Johan PUT, assessoren, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Kristine BAMS, eerste auditeur-afdelingshoofd.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 14 januari 2021.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van ministerieel besluit strekt ertoe nadere regels vast te stellen met betrekking tot de minimale vereisten ter beveiliging van terugstroming (artikel 2 van het ontwerp) en de keuring van de binneninstallatie, de privéwaterafvoer, de installatie voor tweedecircuitwater en de niet-aangesloten binneninstallatie (artikelen 3 tot 19 en 24). Daarnaast wordt de inhoud en de archivering van het keuringsattest en het keuringsdossier vastgelegd (artikelen 20 tot 22).

Het ontwerp is bedoeld om in de plaats te komen van het ministerieel besluit van 28 juni 2011 ‘betreffende de keuring van de binneninstallatie en de privéwaterafvoer’ dat wordt opgeheven (artikel 23).

Verder worden nog de artikelen 15, 19, 20 en 30 van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 mei 2019 ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 september 1997 betreffende de samenstelling en de werking van de lokale adviescommissie omtrent de minimale levering van elektriciteit, gas en water, wat betreft de aanvraagprocedure om de debietsbeperking op de watertoevoer in te stellen of weg te nemen, en tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 april 2011 houdende bepalingen van rechten en plichten van de exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk en hun klanten met betrekking tot de levering van water bestemd voor menselijke consumptie, de uitvoering van de saneringsverplichting en het algemeen waterverkoopreglement, wat betreft onder meer de hervorming van de procedure voor de afsluiting van de watertoevoer, de keuring van de binneninstallatie en de privéwaterafvoer, en tot wijziging van het besluit van 27 november 2015 tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunningen, wat betreft een procedureel aspect’ in werking gesteld op 1 januari 2021 (artikel 25).

Het te nemen besluit treedt in werking op 1 januari 2021 (artikel 26).

3. Zoals vermeld in de rubriek “Rechtsgronden” in de aanhef van het ontwerp kan voor de ontworpen regeling rechtsgrond worden gevonden in de artikelen 7/1, § 11, 12/1, § 8, 12/3, § 10, 27/6, § 9 en 27/7, § 8, van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 april 2011 ‘houdende bepalingen van rechten en plichten van de exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk en hun klanten met betrekking tot de levering van water bestemd voor menselijke consumptie, de uitvoering van de saneringsverplichting, de niet-aangesloten binneninstallatie en installaties voor tweedecircuitwater in onroerende goederen die niet aangesloten zijn of worden op het openbaar waterdistributienetwerk, en het algemeen

watervkoopreglement' en in artikel 32, 2°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 mei 2019.

Voor de artikelen 2, 3, 5 tot 9, 17, 18, 21, 23 en 24 van het ontwerp kan bijkomend rechtsgrond worden gevonden in artikel 12/4, § 11, van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 april 2011, dat de minister machtigt nadere regels¹ vast te leggen met betrekking tot de keuring van de niet-aangesloten binneninstallatie.

Voornoemde bepalingen ontleen op hun beurt rechtsgrond aan de artikelen 2.2.1² en 2.2.2, § 1,³ van het decreet van 18 juli 2003 'betreffende het integraal waterbeleid', gecoördineerd op 15 juni 2018.

VORMVEREISTEN

4. Het om advies voorgelegde ontwerp van ministerieel besluit bevat bepalingen die betrekking hebben op het verwerken van persoonsgegevens. Bij de adviesaanvraag is het advies nr. 2020/41 gevoegd dat de Vlaamse toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens op 6 oktober 2020 heeft gegeven.

---

¹ De nadere regels hebben betrekking op:

1° de technische criteria die gebruikt worden om na te gaan of de niet- aangesloten binneninstallatie gebruiksconform is;

2° nadere regels aangaande de termijn waarbinnen herstelmaatregelen moeten worden uitgevoerd;

3° de organisatie van de keuring, de opvolging en kwaliteitsborging van het keuringsproces, de inhoud en de digitale archivering van de keuringsattesten;

4° de verplichting van de klant of de titularis tot het bijhouden van en ter beschikking kunnen stellen van het keuringsdossier;

5° de verdere invulling van het begrip belangrijke wijzigingen.

² Luidens artikel 2.2.1 van het decreet van 18 juli 2003 kan de Vlaamse Regering met betrekking tot de waterproductie en watervoorziening een technische reglementering inzake de kwaliteit en de levering van het water bestemd voor menselijke consumptie en een technische reglementering met betrekking tot het gebruik en de levering van tweedecircuitwater vaststellen, kan ze nadere regels vaststellen met betrekking tot het huishoudelijk leidingnet, de systemen voor winning, opvang, behandeling en afvoer van tweedecircuitwater en het leidingnet voor tweedecircuitwater en de inspectie van deze leidingnetten en systemen, met inbegrip van een verplichte keuring voorafgaand aan de ingebruikname ervan en bij belangrijke wijzigingen en met betrekking tot de waterwinningen en de kwaliteit van het water dat gebruikt wordt als water bestemd voor menselijke consumptie, ongeacht de herkomst en ongeacht de behandeling ervan, kan ze nadere regels vaststellen over de te nemen herstelmaatregelen en beperkingen van het gebruik voor het geval het water bestemd voor menselijke consumptie dat geleverd wordt, niet voldoet aan de kwaliteitseisen, kan ze nadere regels vaststellen over de tijdelijke beperkingen van het gebruik in het geval de levering van water bestemd voor menselijke consumptie vanuit kwantitatief oogpunt in het gedrang komt en bepaalt ze de nadere regels met betrekking tot de inlichtingen die aan het publiek moeten worden verstrekt, de gevallen waarvan de waterleverancier de bevoegde diensten van de Vlaamse Regering op de hoogte moet houden en van informatie moet voorzien en de gevallen waarin de bevoegde diensten van de Vlaamse Regering advies verstrekken of inwinnen, waarbij de bevoegde diensten van de Vlaamse Regering met het oog op het opmaken van hun verslagen alle informatie en gegevens die beschikbaar zijn bij de waterleveranciers, kunnen opvragen.

³ Luidens 2.2.2, § 1, van het decreet van 18 juli 2003 kan de Vlaamse Regering nadere regels bepalen met betrekking tot de aansluiting van woningen op het openbaar waterdistributienetwerk door de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk in zijn distributiegebied of met betrekking tot mogelijke alternatieven voor de aansluiting van een woning en kan ze nadere regels bepalen met betrekking tot het aansluitrecht, de uitzonderingen hierop en de tariefstructuren voor water bestemd voor menselijke consumptie dat geleverd wordt door de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk.

In advies 61.267/2/AV van 27 juni 2017 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 3 december 2017 ‘tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit’,⁴ heeft de algemene vergadering van de afdeling Wetgeving uiteengezet dat het de Gegevensbeschermingsautoriteit is die belast is met het toezicht op de naleving van de “algemene” regels inzake de verwerking van persoonsgegevens, met inbegrip van de algemene regels die de federale overheid ter uitvoering van de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG)⁵ heeft vastgesteld.⁶ Daaronder valt ook de bevoegdheid om, wat die regels betreft, advies te geven teneinde te voldoen aan de voormelde adviesverplichting.

De conclusie is dan ook dat het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit alsnog ook nog met betrekking tot het voorliggende ontwerp van ministerieel besluit moet worden ingewonnen vooraleer het doorgang kan vinden.

5. Overeenkomstig artikel 5, lid 1, van richtlijn (EU) 2015/1535 van het Europees Parlement en de Raad van 9 september 2015 ‘betreffende een informatieprocedure op het gebied van technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij’ dient elk ontwerp waarbij een technisch voorschrift wordt vastgesteld “onverwijld” aan de Europese Commissie te worden meegedeeld.

Artikel 1, lid 1, f), eerste alinea, van voornoemde richtlijn omschrijft een technisch voorschrift als “een technische specificatie of andere eis of een regel betreffende diensten, met inbegrip van de erop toepasselijke bestuursrechtelijke bepalingen die *de jure* of *de facto* moeten worden nageleefd voor de verhandeling, de dienstverrichting, de vestiging van een verrichter van diensten of het gebruik in een lidstaat of in een groot deel van een lidstaat (...)”.

Gevraagd of het ontwerp werd aangemeld bij de Europese Commissie in het kader van richtlijn (EU) 2015/1535, antwoordde de gemachtigde:

“Dit ontwerp is niet aangemeld bij de Europese Commissie als technisch voorschrift. Hier wordt geen product of dienst geregeld, men controleert enkel of de reeds geldende voorschriften, NBN normen, ISO-normen,..., nageleefd worden.”

De ontworpen regeling concretiseert de keuring van binneninstallaties, privéwaterafvoer en tweedewatercircuits voor het gebruik ervan in het Vlaamse Gewest. Hierbij worden technische normen verplicht gesteld (artikelen 2, 3, 19 van het ontwerp en bijlage 2 punten 1.1, 1.3 en 2.2), zodat de aanmeldingsprocedure dient te worden doorlopen.

Bij die aanmelding overeenkomstig artikel 5, lid 1, van de voormelde richtlijn moet ook rekening worden gehouden met de *standstill*-periode bedoeld in artikel 6.

---

⁴ *Parl.St.* Kamer 2016-17, nr. 54-2648/001, 103-132.

⁵ Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 ‘betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)’.

⁶ *Ibid.*, 106-115 (opmerkingen 1 tot 6) en 117 (opmerking 3). In het advies wordt eveneens gesteld dat ook de gemeenschappen en gewesten autoriteiten kunnen oprichten, zij het dat deze dan toezicht houden op de naleving van de “specifieke” regels die de deelstaten ter uitvoering van de AVG hebben vastgesteld inzake de verwerking van persoonsgegevens in het kader van activiteiten die onder hun bevoegdheid vallen (*Ibid.*, 115, opmerking 7.1).

6. Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst ten gevolge van het vervullen van de voornoemde vormvereisten nog wijzigingen zou ondergaan, moeten de gewijzigde of toegevoegde bepalingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, aan de afdeling Wetgeving worden voorgelegd.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

ALGEMENE OPMERKINGEN

7. Het besluit van de Vlaamse Regering van 24 mei 2019 vormt een gedeeltelijke omzetting in interne regelgeving van richtlijn 1998/83/EG van de Raad van 3 november 1998 ‘betreffende de kwaliteit van voor menselijke consumptie bestemd water’. Met voorliggend ontwerp wordt uitvoering gegeven aan een aantal van die omzettingsbepalingen.

Gevraagd of het voorliggende ontwerp een omzettingsregeling voor diezelfde richtlijn betreft, antwoordde de gemachtigde:

“Nu het voorliggend MB nader regelt hoe gecontroleerd moet worden of en hoe de installaties aangelegd zijn en werken, onder meer om de veiligheid van het water voor menselijke consumptie te kunnen garanderen, maakt het voorliggend ontwerp inderdaad deel uit van de omzetting van richtlijn 1998/83/EG. Meer bepaald gaat het dan om de artikelen 2 tem 13 van het ontwerp. Richtlijn 1998/83/EG werd recent herzien via Richtlijn 2020/2184 van het EP en de Raad van 16 december 2020. Het voorliggende MB geeft invulling aan art.10 van deze nieuwe richtlijn.”

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de aangewezen werkwijze bij de omzetting van richtlijnen erin bestaat de verwijzing naar de omgezette richtlijnen op te nemen in een apart artikel in het dispositief van de tekst.⁷ Er dient bijgevolg een nieuw artikel te worden toegevoegd in het ontwerp waarin wordt verduidelijkt welke richtlijnbe­palingen met voorliggend ontwerp worden omgezet.

Bovendien dient te worden vastgesteld dat artikel 10 van richtlijn (EU) 2020/2184 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2020 ‘betreffende de kwaliteit van voor menselijke consumptie bestemd water (herschikking)’ – volgens zijn Bijlage VII – Concordantietabel – een nieuwe bepaling betreft waarmee geen bepaling overeenstemt in richtlijn 1998/83/EG.

Met de ontworpen regeling wordt verder uitvoering gegeven aan de artikelen 7/1 en 12/2 tot 12/4 van het besluit van de Vlaamse Regering 8 april 2011, zoals ingevoegd bij besluit van de Vlaamse Regering van 24 mei 2019. Voormelde artikelen vormen de omzetting in intern recht van de artikelen 6.2, 6.3, 8.2 tot 8.4 en 10 van richtlijn 1998/83/EG.

Gelet op het voorgaande moet in het nieuw toe te voegen artikel niet enkel artikel 10 van richtlijn (EU) 2020/2184 worden vermeld maar ook de andere artikelen van deze

---

⁷ Omzendbrief VR 2019/4 ‘betreffende de Wetgevingstechniek’, aanwijzing 147.

richtlijn die overeenstemmen met de artikelen van richtlijn 1998/83/EG die verder worden omgezet.

8. Artikel 2 van het ontwerp bepaalt dat de exploitant voor de vaststelling van de minimale vereisten ter beveiliging van terugstroming, zich dient te baseren op de principes van de internationale norm NBN EN1717. Artikel 19 van het ontwerp bepaalt dat de keuring van de binneninstallatie, de niet-aangesloten binneninstallatie, de installatie voor tweedecircuitwater en de privéwaterafvoer vanaf 1 januari 2022 wordt georganiseerd en uitgevoerd volgens de internationale norm NBN EN ISO/IEC 17020. Punt 2.2 van bijlage 2 verplicht in het kader van de voorzorgsmaatregelen voor een veilig gebruik van tweedecircuitwater de internationale norm P005 van ISO 7010.

De gemachtigde gaf dienaangaande volgende toelichting:

“In bijlage de NBN 1717 en de NBN/ISO 17020, beide aangekocht door VMM. Merk op dat deze niet mogen worden ‘gedeeld’ (zie vermelding in de kantlijn).

Wat betreft de NBN 1717: dit [is] de EU-norm rond beveiliging tegen terugstroming. Het ontwerp-MB voorziet in art. 2 dat de exploitanten op basis van deze norm de minimale technische vereisten ter beveiliging van terugstroming vastleggen. Dit is al een hele tijd terug gebeurd via het Belgaqua repertorium ([repertorium.pdf \(belgaqua.be\)](http://repertorium.pdf.belgaqua.be)), ter controle voorgelegd aan de VMM (toezichthouder). Het zijn deze minimale eisen die gratis consulteerbaar zijn, die bindend zijn voor de installateurs en de klant. De NBN/ISO 17020 zal moeten worden aangekocht door de keuringsinstellingen.

De ISO 7010 heeft de VMM niet aangekocht en kunnen wij u niet bezorgen.”

In het verleden heeft de Raad van State, afdeling Wetgeving, al herhaaldelijk gewezen op het probleem dat technische normen waarnaar wordt verwezen in wet- en regelgeving, niet in het *Belgisch Staatsblad* worden bekendgemaakt, dat ze niet in het Nederlands zijn gesteld of vertaald en dat ze in de regel enkel beschikbaar zouden zijn tegen een bepaalde vergoeding.

Het knelpunt van de ontbrekende bekendmaking van technische normen waarnaar in Belgische rechtsregels wordt verwezen, zou op een horizontale manier moeten worden onderzocht en opgelost. Mochten er voor het oplossen hiervan bijzondere redenen zijn om bij wet af te wijken van de gebruikelijke bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad*, dan zal erop moeten worden toegezien dat deze bekendmaking beantwoordt aan de essentiële randvoorwaarden op het gebied van toegankelijkheid en kenbaarheid van een officiële bekendmaking. Essentieel hierbij is de beschikbaarheid van een Nederlandse versie van de betrokken normen. Daarnaast mag, indien voor het consulteren van de voornoemde normen een vergoeding wordt gevraagd, het bedrag ervan de toegankelijkheid van die normen niet op onevenredige wijze belemmeren.

Zolang er geen dergelijke wettelijke regeling is tot stand gekomen, wordt in de ontworpen regeling verwezen naar een norm die niet in overeenstemming met artikel 190 van de Grondwet is bekendgemaakt en die bijgevolg niet tegenwerpbaar is.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Aanhef

9. Rekening houdend met hetgeen met betrekking tot de rechtsgrond voor de ontworpen regeling is opgemerkt *sub* 3 dient onder de rubriek “Rechtsgronden” een verwijzing naar artikel 2.2.2, § 1, van het decreet van 18 juli 2003 en naar artikel 12/4, § 11, van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 april 2011 te worden toegevoegd.

Artikel 2

10. Artikel 2 van het ontwerp bevat de voorschriften betreffende de totstandkoming en wijziging van de zogenaamde minimale vereisten ter beveiliging van terugstroming.

Volgens deze bepaling wordt een voorstel uitgewerkt door de exploitant, in overleg met de andere exploitanten. Dat voorstel wordt door alle exploitanten goedgekeurd en wordt uiterlijk op 31 januari 2021 voorgelegd aan de Vlaamse Milieumaatschappij. Op basis van dat ingediende voorstel legt de Vlaamse Milieumaatschappij de minimale vereisten ter beveiliging van terugstroming vast die gebruikt worden in het kader van de keuring. De exploitant maakt de minimale vereisten ter beveiliging van terugstroming bekend op zijn website en maakt ze ook bekend via andere passende kanalen. Op verzoek van de klant bezorgt de exploitant deze aan de klant.

De motiveringsnota, gevoegd bij de adviesaanvraag, stelt in dat verband dat “[d]e vaststelling door de Vlaamse Milieumaatschappij (...) dan ook een louter formele stap [is] waarbij geen beleidsruimte is. De vaststelling door de Vlaamse Milieumaatschappij moet een mate van flexibiliteit toelaten voor de uitwerking of bijsturing van de technische criteria door de exploitanten zonder dat daarvoor telkens een regelgevende procedure dient doorlopen te worden”.

10.1. Het verlenen van verordenende bevoegdheid aan een openbare instelling is in principe niet in overeenstemming met de algemene publiekrechtelijke beginselen omdat erdoor geraakt wordt aan het beginsel van de eenheid van de verordenende macht en een rechtstreekse parlementaire controle ontbreekt. Bovendien ontbreken de waarborgen waarmee de klassieke regelgeving gepaard gaat, zoals die inzake de bekendmaking, de preventieve controle van de Raad van State, afdeling Wetgeving en de duidelijke plaats in de hiërarchie der normen. Dergelijke delegaties kunnen dan ook enkel worden gebillijkt om praktische redenen en voor zover zij een zeer beperkte of een hoofdzakelijk technische en niet-beleidsmatige draagwijdte hebben, en er mag worden van uitgegaan dat de instellingen die de betrokken reglementering dienen toe te passen of er toezicht op uitoefenen, ook het best geplaatst zijn om deze met kennis van zaken uit te werken.

Het Grondwettelijk Hof wees er met betrekking tot de overdracht van verordenende bevoegdheden aan openbare instellingen die niet politiek verantwoordelijk zijn of aan organen ervan op dat “de artikelen 33, 105 en 108 van de Grondwet (...) zich niet ertegen (verzetten) dat, in een bepaalde technische materie, de wetgever specifieke uitvoerende

bevoegdheden toevertrouwt aan een autonome administratieve overheid die zowel aan de jurisdictionele controle als aan de parlementaire controle is onderworpen.⁸

10.2. Uit de samenlezing van artikel 2 van het ontwerp met de motiveringsnota kan worden afgeleid dat een reglementaire bevoegdheid wordt verleend aan de exploitanten samen en dat de Vlaamse Milieumaatschappij geen beleidsvrijheid heeft en de vereisten vaststelt die gebruikt worden in het kader van de keuring.

Getoetst aan de geldende principes kunnen deze bevoegdheden enkel worden gebillijkt om praktische redenen en dienen ze – gelet op de rechtsgrond – tot technische criteria te worden beperkt.

Hierbij rijst trouwens de vraag waarom de Vlaamse Regering bij het besluit van 24 mei 2019 deze bevoegdheid niet zelf rechtstreeks aan de Vlaamse Milieumaatschappij heeft toegekend in plaats van aan de bevoegde minister, nu deze laatste de bevoegdheid verder delegeert aan de exploitanten en de Vlaamse Milieumaatschappij.

Ook lijkt de regeling uitgewerkt in artikel 2 van het ontwerp een ander doel te hebben dan de keuring. Zo hebben de paragrafen 1 tot 3 van dat artikel betrekking op de vereisten waaraan de installaties moeten beantwoorden en is het de exploitant die deze op zijn website bekendmaakt conform paragraaf 5 van hetzelfde artikel.

Deze regeling sluit aan bij artikel 7, § 1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 april 2011 dat luidt:

“Met behoud van de toepassing van de bepalingen van artikel 2 en 3, legt de klant of titularis de binneninstallatie aan en onderhoudt ze zodat de waterkwaliteit erin blijft beantwoorden aan de wettelijke en reglementaire voorschriften.

De klant gebruikt de binneninstallatie zodat de waterkwaliteit erin blijft beantwoorden aan de wettelijke en reglementaire voorschriften.

De binneninstallatie moet onder meer volledig in overeenstemming zijn met de gangbare wettelijke en technische voorschriften van de exploitant, ook om het waterdistributienetwerk te beschermen tegen eventuele terugstroming.

De exploitant is niet verantwoordelijk voor kwaliteitswijzigingen die zich voordoen in de binneninstallatie die door het bestaan of het gebruik van de binneninstallatie veroorzaakt worden.

De klant of titularis dient rekening te houden met alle gebruikte materialen van de aftakking bij het ontwerp en de materiaalkeuze van zijn binneninstallatie. De exploitant levert, op vraag van de klant, hiertoe passend advies.

Voor elk toestel met een specifieke debietvereiste dat wordt aangesloten op de binneninstallatie, dient de klant respectievelijk de titularis, na te gaan of de aftakking en

---

⁸ GwH 11 juni 2015, nr. 86/2015, B.22.4. Deze overweging werd bevestigd in GwH 19 november 2015, nr. 162/2015, B.8.4: “Artikel 33 van de Grondwet en artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 [tot hervorming der instellingen] staan niet eraan in de weg dat de wetgever specifieke uitvoerende bevoegdheden toevertrouwt aan een gedecentraliseerde openbare instelling die aan een bestuurlijk toezicht en aan een rechterlijke toetsing is onderworpen” en GwH 9 juni 2016, nr. 89/2016, B.9.6.4.

de watermeter het gewenste debiet kunnen leveren. De exploitant levert, op vraag van de klant, hiertoe de nodige informatie.

Elke rechtstreekse verbinding tussen de binneninstallatie en hetzij de privéwaterafvoer, hetzij de installatie voor tweedecircuitwater, hetzij een niet aangesloten binneninstallatie, is verboden.”

Daarnaast sluit deze regeling ook aan bij de door de gemachtigde verleende toelichting betreffende de technische normen in dit ontwerp waarin erop wordt gewezen dat het deze minimale eisen zijn die gratis consulteerbaar zijn, die bindend zijn voor de installateurs en de klant en dat de NBN/ ISO 17020 zal moeten worden aangekocht door de keuringsinstellingen.

10.3. Niettegenstaande het verlenen van een verordenende bevoegdheid aan een openbare instelling kan worden gebillijkt om praktische redenen en voor zover zij een zeer beperkte of een hoofdzakelijk technische en niet-beleidsmatige draagwijdte hebben, moet worden vastgesteld dat de in artikel 2 van het ontwerp verleende delegaties te onduidelijk zijn om aanvaardbaar te zijn.

Bovendien dient te worden opgemerkt dat, vermits de aan de minister toegekende machtiging enkel betrekking heeft op de keuring, de in artikel 2 van het ontwerp toegekende delegaties in de mate ze betrekking hebben op de vereisten waaraan de installaties moeten beantwoorden en op de bekendmaking van de minimale vereisten door de exploitant op zijn website, buiten de rechtsgrondbiedende bepaling vallen, zodat deze regelingen bij besluit van de Vlaamse Regering dienen te worden vastgesteld.

11. Dezelfde opmerking geldt voor artikel 14 van het ontwerp dat analoog aan artikel 2 van het ontwerp is opgebouwd en waarvoor vergelijkbare bezwaren met betrekking tot de delegatie en de bekendmaking van de ‘nadere technische specificaties’ rijzen.

Artikel 9

12. Luidens artikel 9, tweede lid, van het ontwerp kan de bevoegde entiteit Leefmilieu nadere regels opstellen voor de invulling van de informatieplicht, vermeld in het eerste lid, waarbij die regels betrekking kunnen hebben op de manier waarop geïnformeerd wordt door de keurder en welke concrete informatie over de wettelijke kwaliteitseisen en de bijhorende controleverplichtingen minstens gedeeld wordt.

Er dient te worden opgemerkt dat de ontworpen delegatie niet beantwoordt aan de vereisten waarbij een delegatie aan een administratie kan worden gebillijkt (zie *supra* randnummer 10.1).

Bijgevolg dienen de nadere regels voor de invulling van de beoogde informatieplicht – in zoverre deze passen binnen de machtigingen aan de minister – bij ministerieel besluit te worden vastgesteld, zoniet bij besluit van de Vlaamse Regering.

Artikel 19

13. Artikel 19, tweede lid, van het ontwerp vereist dat de exploitant of samenwerkingsverband met derden vanaf 1 januari 2022 geaccrediteerd moeten zijn als keuringsinstelling van het type A voor keuringen waarop dit besluit betrekking heeft, op basis van de criteria van de norm NBN EN ISO/IEC 17020. Volgens artikel 19, derde lid, van het ontwerp worden het bewijs van accreditatie en de auditverslagen die aan de accreditatie gekoppeld zijn, ter beschikking gehouden van de bevoegde entiteit Leefmilieu en de ecologische toezichthouder.

Het vereisen van een accreditatie voor de keurders valt buiten de aan de minister, op grond van de aan de ontworpen regeling ten grondslag liggende rechtsgrondbiedende bepalingen, toegekende machtiging. Bijgevolg dient deze regeling bij besluit van de Vlaamse Regering te worden vastgesteld.

Artikel 20

14. Artikel 20 van het ontwerp bepaalt de gegevens van de keuringsattesten en regelt het opstellen en vaststellen ervan. Het is de Vlaamse Milieumaatschappij die de attesten vastlegt die gebruikt mogen worden.

Omdat de inhoud van de attesten in het te nemen besluit wordt bepaald, kan deze delegatie voor de vaststelling van de attesten worden gebillijkt. De regeling dient evenwel te worden aangevuld met een bekendmakingsplicht.

Artikel 21

15. Artikel 21 van het ontwerp regelt de digitale registratie door de exploitant van de keuringsdossiers daterend vanaf 1 januari 2021. De exploitant start op 1 juli 2021 met de digitale registratie.

Er dient te worden opgemerkt dat om binnen de grenzen van de aan de minister toegekende delegatie te blijven, deze digitale registratie beperkt dient te worden tot de keuringsattesten.

Artikel 22

16. Luidens artikel 22 van het ontwerp is de klant of de titularis verplicht om het keuringsdossier bij te houden en ter beschikking te stellen in het kader van controle- en inventarisatietaken van de exploitant.

De respectieve rechtsgronden bevatten machtigingen in het kader van de in het besluit van de Vlaamse Regering van 8 april 2011 ingestelde keuringen. Bijgevolg kan niet de verplichting worden opgelegd om het keuringsdossier bij te houden en ter beschikking te stellen

in het kader van controle- en inventarisatietaken. Op basis van de aan de minister toegekende machtigingen kan dit enkel voor keuringen worden opgelegd.

De ontworpen bepaling dient dan ook hiertoe te worden beperkt.

Artikel 25

17. Artikel 25 van het ontwerp bepaalt dat de artikelen 15, 19, 20 en 30 van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 mei 2019 in werking treden op 1 januari 2021.

Luidens artikel 32, 2°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 mei 2019 treden de artikelen 15, 19, 20 en 30, in werking op een door de minister nader te bepalen datum met 1 januari 2021 als uiterste inwerkingtredingsdatum.

Gelet op het voorgaande verdient het aanbeveling om in het belang van de rechtszekerheid en de duidelijkheid te bepalen dat de artikelen 15, 19, 20 en 30 van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 mei 2019 in werking treden overeenkomstig artikel 32, 2°, van dat besluit.

Artikel 26

18. Het te nemen besluit treedt in werking op 1 januari 2021.

Gelet op de adviestermin van de Raad van State, zal het te nemen besluit retroactief uitwerking hebben.

Dienaangaande gaf de gemachtigde de volgende toelichting:

“Het BVR van 24 mei 2019, dat het besluit van 8 april 2011 wijzigt, stelt in art. 32 dat de nieuwe keuringsregeling uiterlijk in werking treedt op 1 januari 2021. De minister krijgt via hetzelfde besluit voor elke keuring het mandaat om nadere regels omtrent de keuring vast te leggen. Dit is zo geformuleerd dat dit kan, maar niet noodzakelijk is om de keuring uit te voeren. Ten opzichte van de huidige keuringsregeling in het BVR van 8 april 2011 die slechts minimaal is uitgewerkt, is de nieuwe regeling in het gewijzigde BVR veel duidelijker uitgewerkt. Daardoor kan deze als het ware op zichzelf in uitvoering gaan. Het klopt echter dat het wenselijk is om snel invulling te geven aan het ministerieel mandaat om de details te regelen, omdat er gestreefd moet worden naar een maximaal geharmoniseerde invulling van de keuring.

Zowel de keuring van de binneninstallatie als van de privéwaterafvoer bestaan nu reeds in uitvoering van het BVR van 8 april 2011 en het MB van 28 juni 2011 betreffende de keuring van de binneninstallatie en de privéwaterafvoer. De basis voor de inhoudelijk evaluatie van de installaties (de NBN EN 1717, Belgaqua technisch repertorium, voorwaarden scheiding hemelwater en afvalwater), blijft vrijwel onveranderd en kan in de korte overgangperiode tussen 1 januari 2021 en de datum van publicatie van het nieuwe MB gebruikt worden door de exploitanten om invulling te geven aan de keuring zoals uitgewerkt in het BVR van 24 mei 2019. Het huidige MB inzake de keuring blijft eveneens van kracht.

Gezien de periode waarbinnen er dus nog geen vernieuwd ministerieel besluit is erg beperkt zal zijn, worden geen problemen verwacht.”

Het verlenen van terugwerkende kracht aan besluiten is enkel toelaatbaar ingeval voor de retroactiviteit een wettelijke grondslag bestaat, de retroactiviteit betrekking heeft op een regeling die, met inachtneming van het gelijkheidsbeginsel, voordelen toekent of in zoverre de retroactiviteit noodzakelijk is voor de continuïteit of de goede werking van het bestuur en daardoor, in beginsel, geen verkregen situaties worden aangetast.

Enkel indien de retroactiviteit van de ontworpen regeling in één van de opgesomde gevallen valt in te passen, kan deze worden gebillijkt.

Daargelaten de vaststelling dat volgens de gemachtigde de retroactiviteit van de ontworpen regeling niet echt nodig is, kan uit zijn antwoord geenszins worden afgeleid dat de voor advies voorliggende bepalingen kunnen worden ingepast in één van de opgesomde gevallen.

Bovendien dient te worden benadrukt dat aangezien door het ontwerp een aantal procedurele aspecten worden geregeld en nieuwe criteria en keuringen worden opgelegd, de ontworpen regeling zich niet leent tot retroactiviteit.

Om de aangehaalde reden kan de terugwerkende kracht bijgevolg niet worden aanvaard.

Aansluitend hierbij dient tevens de scharnierdatum van 1 januari 2021 mee te worden verschoven met de datum van inwerkingtreding.

Bijlage 2

19. Deze bijlage vermeldt onder punt 1.2 de criteria voor een binneninstallatie die aangesloten is of wordt op het openbaar waterdistributienetwerk als vermeld in artikel 3, eerste lid, 1°. Eén van deze criteria betreft een ‘centrale beveiliging’, die uit een Belgaqua goedgekeurde terugstroombeveiliging van het type EA of hoger bestaat en waarbij een EA terugstroombeveiliging een mechanisch beveiligingsapparaat is dat controleerbaar is, voorzien van een Belgaqua goedgekeurde terugslagklep die water doorlaat in één richting en dat zich automatisch opent in de stroomrichting wanneer de druk stroomopwaarts van de klip hoger is dan de druk stroomafwaarts.

In de ontworpen regeling wordt nergens een omschrijving gegeven van wat dient te worden verstaan onder de benaming “Belgaqua”. Dit blijkt een beroepsvereniging te zijn van de openbare diensten van drinkwatervoorziening en afvalwatersanering in België die samengesteld is uit drie gewestelijke associaties.⁹

Het verdient aanbeveling dat het ontwerp wordt aangevuld met een omschrijving van het begrip “Belgaqua”.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME

---

⁹ <http://www.belgaqua.be/nl/home.aspx>